

ВЪСТНИКЪ

ГЛУПЪЖА

251

Градската библиотека

Варна

ОРГАНЪ НА ЦЕНТРАЛНИТЕ

ТЪ СВЪТЪ

Наместилецът на ромънското варварство.

Днешният ден добруджанското население провъзгласи за свои траурен ден. На 28 август 1916 год. букурецкият варварски обавиха война не само сръбски бивши съюзници, но и сръбски войско население на Добруджа. Никого добруджа няма да забрави този ден на страдания, на унижение и на ужас. Споменът за него ще се прѣдватъ отъ поколения на поколения съ проклятие на уста сръбски сили, които хвърлиха Добруджа въ рацѣтъ на ромънскитъ варваризъмъ, който слѣдъ четиредесетъ годишно безправие, грѣбнаше най-послѣ да ѝ бъде нанесена чашата на тоя варваризъмъ, за да го види до дѣло.

На тоя ден дребнитъ, но свирѣщи дни на ромънскитъ власти сложиха възлото на единъ ужасъ въ единъ жатъ на просвѣта и културна Европа, какъвто не е имала на познава. Подъ прикритието на военнитъ дѣйствиа въ Добруджа, тѣ извършиха граדותъ и прѣвърнаха въ хиляди солата и, затвориша хиляди и хиляди къщи и хвърлиха десетки хиляди семейства въ изверия и страдания, като извади най-милитъ жѣ членове и ги хвърлиха въ тежката неизвестност на изгнанието. Общитъ граждански гробница при Добричъ, Валаджа, Каралезъ, Бокарджа, Рабово, Сливополе и Срѣборна, стотицитъ неважни гробове по горитъ и долината на Добруджа, въ които ромънски войски и полкай скрива прѣстѣплената си съ изобилането стотици невинни дѣца и старци, братскитъ могили и отвлѣченитъ добруджанци по молдовскитъ степи и страданията на живитъ отъ тѣхъ сѣ единъ крѣпакъ паметникъ за жестокостта и безумието, които бѣха обидили ромънскитъ властици въ единъ моментъ, когато отиваха война подъ лъжливата цѣль: „за свободата на своитъ сънародници“. По-голямо светотатство, по-голямъ скандалъ историята не познава.

Въ Добричъ бѣха заварени топлитъ око трупове на 53 мъже, жени и дѣца, разхвърлени около саката гара, въ с. Валаджа 32 трупа, прѣснати по улицитъ на то се къдѣха въ собствената си кръвъ; в. Труванъ по улицитъ бѣха намѣрени труповетъ на десетки граждани, а въ турскитъ ромънски позиции тѣлата на дѣца дѣвци; въ с. Каралезъ ромънското жестокобръление бѣ изгорило нѣколко ученици; въ Бокарджа бѣ изкляло 10—12 бедни дѣца; въ с. Срѣборна сѣ били избрани всички селони на площада и тамъ сѣ разстрѣляли, а въ с. Рахово, Рабово и Сливополе, при десанта на 1 октомври 1916 г. ромънитъ сѣ избиха повече отъ 100 души невинни български граждани и сѣраци. Останалитъ живи сѣ били откъсани заедно съ отсталението на ромънскитъ и руски войски, така че до днѣшнотъ нѣмъ наужане на Добруджа въ молдовскитъ пѣвически дѣна е кяло повече отъ тридесетъ хиляди нещастници, една третъ, отъ които оставиха тамъ своитъ личесчески кости.

Нито протеститъ на българското правителство, нито порицанията на неутрални държави, нито изобличителнитъ ноти на християнски и сѣвероамерикански дипломати, нито прѣдставител при ромънски дворъ, нито, най-послѣ, челолюбивото посредничество на Международното бюро на Червѣтъ — нищо не подѣствува на

ничи, за да сиратъ страшни погроми надъ добруджанското население и да подобрятъ нещастната участъ на изгнаниитъ въ молдовскитъ пѣвически лагерни добруджански синове и дѣтери.

Каква бѣ вината на това население, за да бъде хвърлено въ таква ужаси? Въ него прѣстѣпници нѣмаше, но като прѣстѣпникъ се третираше, между него злодѣйство не бѣ замислено, но като злодѣй бѣ измачвано, то живѣше въ една „културна“ страна, въ която навѣждѣ сѣ парадирало съ правотъ редъ, но лему право не се даде. То бѣ виновно въ това, че не бѣ ромънско.

Има ли по-голямо доказателство отъ това, което ромънитъ извършиха въ Добруджа надъ нейното население, че тѣ никога не сѣ гледали на нея като на своя еднородна страна? Има ли по-очевидна свѣдѣтелства отъ тѣхъ, че ромънскитъ власти сѣ я третирали, само като обектъ на тѣхния ножъ, крушумъ и огънь? Кой е този, който би се осмѣлил да доказва етнографическитъ права на ромънитъ надъ Добруджа при тѣхъ факти?

Съ тѣхъ изстѣпленитъ ромънитъ сѣ надѣваха еднажъ за винаги да се справятъ съ инороднитъ населениа въ Добруджа, но въистото това, тѣ дадоха най-силното оръжие въ рацѣтъ на онези, които днесъ се борятъ за свободата на народноститъ. Културна Европа, която въ своята противоположна роля прѣвъ 1878 година хвърли Добруджа въ рацѣтъ на ромънскитъ палачи, има възможностъ, при видѣтъ на извършеното отъ ромънитъ въ нея слѣдъ 28 августъ 1916 год., да възстатира своята културногегерска роля. Траурнитъ денъ на добруджанци за дълги години ще ѝ напомня за онази неправа, която тѣ извърши спроти нея. Той сѣщо ще напомня и дългитъ на нейнитъ освободители къмъ нея.

Положението на бойнитъ фронтове.

Сметнитъ отъ Шаба на дѣйствиа армия за 26 августъ 1918 год.

Македонски фронтъ. Отъ Хума до Вардара силнитъ неприязнителски артилерийски огънь продължава. Нашата артилерия стѣснута ежечасно. Английски изводове атакуваха слѣдъ артилерийска подготовка нашитъ прѣдни постове при Алимъ махле и Сехово, но бѣха разпръснати отъ огънь прѣди да достигнатъ нашитъ телени заграждения. Источо отъ Вардара прѣдложителна огасна нападения отъ дѣтитъ страни. Южно отъ Добричъ нашитъ постове промочиха английско пѣхотно отѣделение, което се опита да прѣблужи нашитъ окопи.

Сѣверночрески събития.

3 паденъ воененъ театъръ.

Берлинъ. Група армия на багарския прѣстолонаследникъ и емиръ Бяговъ.

Прѣдиизвѣстията боеве при Байо и сѣверно отъ Скарпъ. Западно отъ Кросзелъ неприязнителнитъ нападения отъ сѣвернахъ нолѣ нашия огънь. Вице-кандидатъ Гьобель унищожилъ съ картежня си въздѣ 4 бронирани автомобили, подполковникъ Хелс сѣ лени минохвъртити 3 бронирани автомобили.

Отъ дѣтитъ страни отъ Баномъ, между Селъ-Лежеръ и Нартенпуежъ, противника прѣдложи нападенията ов. Чрезъ усукрѣленето на ояна пѣхота и многобройни автомобили, той се опита да прѣбже тукъ фронта ни, където неприятеля биде чрезъ огънь и контра атака отблъснати, слѣдъ което се явяха прѣбни сили и подвоили атаката.

Нападенията прѣдпаднаха въобщо. Хо

никитъ нападѣне въ линията ни, което върви западно отъ Миръ, западно отъ Баномъ и Нартенпуежъ. Сѣверно отъ Баномъ мѣстни постове и завеси сирѣха противника по източния край на Мортъ Фонтеналъ и западно отъ Баномъ. Други нападения пропаднаха още прѣдъ нашитъ линии. Юго-западно отъ Баномъ противникитъ напредна между Шилоа и Мартенсвилъ и Гуеткуръ Фалръ. Пруски полково и елзетската пѣхота отблъсна противника чрезъ силна китра атака нападѣ къмъ линията Шилоа—Мартенпуежъ. Дѣтитъ сили сѣ пакъ въ наши рѣцѣ. Много бройни бронирани автомобили жезатъ прѣдъ и задъ нашитъ линии. Противника се добляжи поскѣ обидѣ до нашитъ отѣгленитъ отъ Ангаръ линия при Базантея. Лю Пти, Гарноа Сюанъ. По силни атаки, които поскѣ двѣха при вечеръ между Гарноа и Сома, бидъ ха отблъснати.

Южно отъ Сома, слѣдъ много кратки нападения, противника се задържа въ Канъ и Фонтенъ. Отъ дѣтитъ страни на рѣмото ни се име отблъснахме атакитъ му. Между Сома и Оаза никяква особенна бояна дѣи ностъ.

Южно отъ Аетъ пруска гегерия е нападения западно отъ Крос-о-Монтъ, прѣвъ височината източно отъ Пулъ Маръ и отблъсна заедно съ германскитъ стрѣлци много силни изпадения на бѣло и чернокози французи. Тукъ бидоха взети около 400 пѣшници; сѣщо и сѣверно отъ Ена пропаднаха силни неприятелски атаки.

Група армия на германски прѣстолонаследникъ. — Частични оватки по Везелъ. Берлинъ. Вечерно съобщение. 26 VIII. Английскитъ атаки се разшириха източно отъ Скарпъ. Отъ дѣтитъ страни на Баномъ и сѣверно отъ Сома оживени боеве. Нападенията на противника пропаднаха. Нолѣ атакитъ прѣдложителни сѣще. Лондонскитъ и Мотгобанъ прѣвзети временно отъ противника сѣ пакъ въ наши рѣцѣ. Между Сома и Оаза, освѣнъ мѣстни боеве сѣверно отъ Авръ по спокойно. Частични боеве сѣверно отъ Ена.

Виена. Въ областта Азона успѣшнѣ оватки между постоветъ, прѣвъ пощата къмъ 25 наши авиатори при прѣблждането на една неприятелска ескдра нападнаха аеродрума при Падураниъ и причиниха значителна вредъ.

Албания. Войскитъ на Генералъ Полковникъ Баронъ Фонъ Фланне Балмилъ прѣвзеха Фериъ и Бератъ. Противника сѣ прѣсблѣна. Загубитъ на италианцитъ сѣ твърдѣ голями.

Райхстагътъ и изтѣчнитъ въпроси.

Подъ горното заглавие „Vossische Zeitung“, като разглежда въпроса: за отнѣшенето на отѣчнитъ партии къмъ необходимостта отъ едно осветление отъ страна на правителството, казва: „Че бившиятъ вице-канцлеръ Дръ Хелферихъ нѣма да се завърне отново въ Русия, нито даже въ сегашното оседание на нашето прѣдставителство въ Резалъ. Това не може да се обисни съ заглашванята сръбцу на сѣдѣжката на Ф. Марбахъ. „Deutsche Zeitung“ иска да види оставката на Хелферихъ въ различие на мнѣнието между него и държавния секретаръ по отношение плагатката къмъ Русия. Отъ друга страна, както вече съобщиха, полскитъ въпросъ още не е една цѣль. Австро-унгарскитъ министър на външнитъ дѣла, графъ Буриля, трѣбваше, съотвѣтно на освѣтѣ политически задължения, да наостояна и слѣдъ разговоритъ въ главната квартира, на принципна за тѣй върченото авст-о-полоко разрешение, най-малко формално, а може би отъ убѣждение, въ прѣмъ една австрийска кандидатура за посолитъ вьенскитъ кореспондентъ на „Kölnische Zeitung“ отблѣзва, че отъ авторитетно австрийско мѣсто ще биде заявено, че полскитъ въпросъ още не е получилъ разрѣшение и че отъ, както и по рано на гледането, че трѣбва да се намѣри разрѣшение, което да задоволива поляцитъ и сѣнцѣривно да държи сметка за интереситъ на Австро-Унгария отъ една страна и друга за тѣна Германия. Какво ще биде това разрѣшение, днесъ още не е установено.

Новитъ германско-руски спораумѣния.

В. „Berliner Tageblatt“ пише за новитъ германско-руски спораумѣния слѣдъ то: Какъ о се научаваме Неме е направилъ отъ Москва извѣстни прѣдложения за нѣкои малки измѣнения на новитъ германско-руски спораумѣния. Дали може да се заключи отъ то ва, че въ Москва тѣзи спораумѣния сѣ прѣглеждани точка по точка, не е важно. По възможността, договорътъ да биде подписанъ въ едно кѣсо врѣме, изглежда да се подтвърждава. Впрочемъ, само по себе се разбира, че въ момента, когато Германия заедно съ сѣвѣтското правителство прѣдпрѣма окончателното уреждане неразрѣшенитъ отъ Брѣст-литовския муренъ договоръ въпроси, тя няма да даде поддрѣпата си на онези, които иматъ за цѣль да свалатъ сѣвѣтското правителство. А къмъ това се стрематъ докоитъ казаци и тѣхния атаманъ Красновъ, като за тѣя цѣль ои служатъ съ посредството на прѣстигалиа въ Берлинъ херцогъ Николай Ф. Лейхтенбергъ, които се опиталъ да спечели на на тѣхна страна германското правителство и бидѣ ималъ особени успѣхи. Германия нѣма никакъвъ интересъ — и въ това сѣ съгласни всички германски вѣстници безъ разлика на учения — да се мѣси въ вътрѣшнитъ борби на Русия, които още прѣдѣлжватъ да се разграватъ. Ви трѣбвало да се очакватъ само нерадостни резултати, ако се мѣси въ полза на болшевикитъ, а може и мѣчно да се мисли, че това ще се допуене съ тѣхнитъ провинци.

Аграрнитъ въпросъ въ Бесарабия.

(Отъ нашия специаленъ кореспондентъ).

Букурещъ. „Реащери“ узнава, че едритъ землевладеци отъ Бесарабия сѣ връчили на Маргаломанъ единъ обтоговъ мемоаръ, въ който вѣтъватъ, че економическата анархия и оущата, владѣющи въ Бесарабия, съобщитъ стопанствата и застрашаватъ областта отъ гладъ. Съюзитъ на землевладецитъ прѣдлага като необходими слѣднитъ мѣрки, които единствено могатъ да спасятъ областта отъ една нова революция: 1) Въведяне редъ, основанъ на необходимостта отъ облодене на закопитъ; 2) унищожение селскитъ комитети, които поддрѣжатъ анархия въ оелата и брѣжение вѣрѣдъ населениа; 3) въврѣшане на земледѣлцитъ имуществата имъ, отграбени прѣвъ врѣме на революцията; 4) продажба и наемане на земята и имевтарата; 5) бързо разрѣшение на аграрния въпросъ на общитъ начала, както въ Ромѣния.

Една делегация отъ бесарабски селяни се е прѣдставила въ камарата съ искане и заварѣдъ зематъ въ Бесарабия да се даватъ подъ насъмъ на достѣпнитъ цѣни.

Органитъ на бесарабския народенъ комитетъ „Сватулъ Църей“ се живава вражески спроти постѣпнитъ изврѣшени отъ бесарабскитъ сѣри землевладеци въ Янгъ за разрѣшение на аграрния въпросъ въ тѣхна полза. Защитавъ въ парламента по тоя въпросъ, Маргаломанъ отговори, че правителството, както и бесарабскитъ министри, съжалявали за тона на подобни полемики.

Французи гласава за миръ.

По случай прѣдстоияния конгресъ на социалититъ въ Франция в. „Humanité“ е открилъ въ страницитъ си рубрика „Tribun de congrès“ въ която да изказватъ мнѣнието си нещ-надлежащитъ нито къмъ болшеиството, нито къмъ меншеиството партийни членове. Въ тѣя рубрика извѣстиятъ Рене Рисод пише: „Азъ вѣрвамъ, че мирътъ и же да биде осъществленъ още сега върху слѣднитъ условия: изправяно на всички завѣдѣния области, въврѣшане колонитъ на Германия, неутрализирание или интернационализирание на морскитъ тѣснини, което ще рече осигуряване свободенъ до стѣрѣ до търговскитъ пѣшници ка вътвѣсчта и свободно използване на морскитъ търговски пѣшници отъ всички народъ.“

„Азъ чувамъ“ вече викатъ на другеритъ: „Ами Власъ и Лотарингия и нео-вободена Италия? Единодушиятъ възгледъ върху тѣзи два въпроса е познатъ, но трѣба да биде прѣдоставенъ на разрѣшение на общата мирна конференция, но нито единнитъ, нито другитъ струватъ войната да биде продължена даже отъ една минута. Това не е само мое лично мнѣние, азъ мога съ положителностъ да твърди, че това е мнѣнието на всички войници. Войно прѣживно твърдиене, азъ твърди още веднѣжъ, извива въ отблѣнителнитъ свои сили протести.“

3000 декара НИВИ

СЕ ПРОДАВАТЪ ВЪ ЗЕМЛИЩЕТО НА с. МУСУБЕЙ (Карайлъка община) Спогаумѣние чрезъ административното писане

Закъснѣли грижи.

Въ ромънския сенатъ прѣди вѣрнокъ деня е станала дума и за Добруджа. Единъ отъ сенаторитѣ, като взелъ поводъ отъ мизерното положение на ромънското население, разрушеното на Добруджа отъ войната и фактъ, че Кюстенджа билъ разграбенъ, иска отъ министра на просвѣтата да се застъпва прѣзъ правителството на Ромъния да се допуснѣли ромънскитѣ свещеници и учители да изпълняватъ своитѣ длъжности. На това искане министра на просвѣтата отговорилъ, че „положението и длъжността на ромънскитѣ учители и свещеници въ Добруджа“ щѣло да бъде осигурено, казвато и да бъдатъ бждатъ международни и политически отношения, а ромънскитѣ бгглиця щѣли да бждатъ подпомогнати отъ ромънското правителство.

Думитѣ на сенатора и тия на министра иматъ повече форма на парадъ съ грижитѣ на ромънското население и учители и свещеници въ Добруджа, отколкото едно ясно познаване сжщности въ нея, защото нито сенаторитѣ е казалъ истината, нито пъкъ министра е обещалъ възможното.

Че цѣла Добруджа е разрушена отъ войната, това е фактъ, но че само ромънското население било въ най-мизерно положение, това е лъжа. Ромънското население прѣживава сжщитѣ грижи, както и останалото; пѣщо повече, на нѣкои мѣста, то е по добръ, отколкото останалото, защото е заселено въ мѣста, където поизало е засѣгнато отъ невѣроятния и урожай тази година. Че ромънското население не е тъй злѣ, показва и факта, че частъ отъ избѣгаитѣ прѣди войната, сега свръщава обратно въ Добруджа.

Прѣди, обаче, войната да разруши Добруджа, разрушиха я ромънскитѣ власти, като отбѣлкаха жителитѣ ѝ и ограбиха имотитѣ имъ. Добръ е сторилъ сенатора, като, заедно съ описанието на положението въ Добруджа, не е забравилъ да характеризира поведението на тая власт, като казва, че Кюстенджа е разнебитена, благодарение на това, че не останалъ нито единъ прѣдставител на ромънскитѣ власти, за да прѣдаде града при оттеглянето на ромънската армия. Това показва, до колко ромънскитѣ власти сж се чувствували у дома си. Ако сенаторитѣ иска по-добро освѣтление по дѣлата и действителностъ на ромънскитѣ власти, ний го отправяме къмъ страницитѣ на „Ренащера“, още по-добръ пъкъ може да се овѣдомо отъ населението въ самата Добруджа.

Сенаторитѣ е поискалъ да се възстановятъ въ длъжностъ учителитѣ и свещеницитѣ въ Добруджа. Закъснѣли грижи, во все грижи. Неговата гузна съвѣсть не му е позволила да каже истината, но затова пъкъ не му липсва смѣлостъ. Наличнитѣ учители, останали отъ ромънски времена, които пожелаха да си възстановятъ длъжността, сж на работа и безъ грижитѣ на г-нъ сенатора и министра, само че за тѣхно очудване, ще имъ съобщимъ, че тѣ обучаватъ вече не по ромънски, а на родния си българския езикъ. Сѣщо тѣ е поставенъ и въпросъ отъ свещеницитѣ. Невъзможното при ромънитѣ, сега стана възможно. Ромънскитѣ свещеници, които останаха тукъ, продължаватъ да изпълняватъ своята богоугодна служба, ибидъ даже въ съслужение съ българскитѣ. Овѣмъ пъкъ, на които гузната съвѣсть не имъ позволи да останатъ тукъ, си отидоха заедно съ ромънскитѣ власти.

Това що се отнася до тѣхното положение. Що се касае пъкъ до начина, по който изпълняватъ свещеницитѣ своитѣ длъжности, ако г-нъ сенатора и г-нъ министра на просвѣтата искатъ да се възстанови старото положение да обучаватъ на ромънски, много искатъ. Врѣмето, когато ромънската властъ можеше да налага езика си, както си иска, безвъзвратно мина. Никому не е нужно да научатъ матерния си езикъ, за да учи ромънски. Тукъ г-нъ сенатора иска много, а още по-много е обещалъ министра. Изглежда, че той е забравилъ, че има подписанъ въ Букурещъ единъ миръ, който не му дава право да говори съ такава категоричностъ. Ако тѣ мислятъ, че могатъ да се налагатъ на добруджанското население, тѣй както му се наложиха прѣзъ 1878 и 1913 г., много се лъжатъ. На хсра, които говорятъ отъ официално мѣсто, не е позволено държавно. Прѣди да се взематъ прѣдъ очъ желанията на ромънскитѣ власти, ще се взематъ тия на населението. То ще каже и казва на кой езикъ и отъ какви учители иска да бжде обучавано. И ний отговаряме на г-на министра на ромънската просвѣта: казвато и да бждатъ международнитѣ политически отношения прѣди да се изпълнятъ неговитѣ и сенатора му желаниа, ще се изпълнятъ тия на добруджанското население, безъ да се държи смѣтка за същаната, която министра дава.

ИЗЪ РУСИЯ.

Бернъ. „Express“ съобщава: Московското правителство рѣшило да образува постоянно въсвѣнъ отѣтъ, комуто да се повѣри рѣководството на военнитѣ операции по всички фронтове. На Увурския фронтъ чехо-словацитѣ сж били принудени още единъжъ да отстъпятъ прѣдъ войскитѣ на съвѣтитѣ.

Висна. Американското правителство заповѣдало на свои посланици въ Москва, да не замивава за Вологда, а да остане въ Москва. Всички американски консулства въ Русия продължаватъ да работятъ.

Хага. „Times“ съобщава отъ Владивостокъ: Войскитѣ на Съвѣтитѣ владѣятъ цѣлата жѣлѣзнаца до Цита. Положението на чехо-словацитѣ между Байвалското езеро и Уралъ е застрашително. Сжществува опасностъ да бждатъ откъснати и унищожени.

Москва. Англо-френцитѣ, които искаха да се съединятъ съ чехо-словацитѣ, сж прѣтърпѣли едно голѣмо поражение по посока на Овсга. Нашитѣ войски напредватъ и сж взели станцията Челево, 80 верста отъ Архангелскъ. Освѣтъ това, единъ неприятелски параходъ е падвалъ въ ваши рѣци. 50 верста вточно отъ Обозерскъ, неприятелитѣ е билъ отблъснатъ при с. Шеская. Опититѣ на неприятелитѣ да напредне въ областята на Казанъ пронадаха прѣдъ твърдостята на нашитѣ войски, които завзехъ селата Соханово и Иомпояка и взеха двѣ оръдия и три картечици.

На севернияя навизи фронтъ ние завладѣхме с. Печанче. Нашитѣ войски за взеха града Фербентъ.

ИЗЪ РОМЪНИИ.

(Отъ нашия специаленъ корреспондентъ.)

В. „Ренащера“ и „Лумина“ загатватъ за появяването на недоразумѣние между правителството и краля. Парламентитѣ гласува една промяна въ закона на министерката отговорностъ, която прѣмѣна даде право на одобрителната парламентарна комисия да арестува прѣдварително обвиняемитѣ министри. Вишиятъ чиновникъ, изпратенъ отъ правителството до краля за подписване съответственъ указъ за тоя законъ, се завърналъ безъ краляски подписъ. Въ послѣствие, министерката съвѣтъ се събралъ въ краляската резиденция Бикъзъ и се възмалъ съ въпроса за прѣварително арестуване. Резултатъ е неизвѣстенъ. Въпреки опроверженето на правителството, пресата настоява, че финансовитѣ министри е въ отставка и че министра на външитѣ дѣла Армонъ поелъ и финансовото министерство.

— Поради броевията между работници въ голѣмитѣ жѣлѣзничарски работилници, отъ Цанкани, близо до Яшь изпратени били войски.

— Очаква се оставката на финансовия министър Саулеско, прѣдизвикана отъ неговото нестгласие съ парламентарното бггничество въ въпроса за реформиратото на Банка Национала и другитѣ голѣми привиджировани кредитни институти. Саулеску е противъ вмѣшателството на парламента.

— Финансовиятъ министър е внеслъ отъ камарата законопроектъ, съ който, послѣднитѣ гласуванъ воененъ кредитъ отъ 1700 милиона лей, се повишава на два милиарда и, въ случай на нужда и при отсъствие на законодателнитѣ тѣла, правителството ще има право да прѣвнши телсума. Отъ токъ кредитъ ще се покриватъ и всички военни разходи, както и различнитѣ категории на обезщетения. Министерски съвѣтъ е рѣшилъ да прѣдизначи шестстотинъ милиона лей за обезщетение на загубитѣ отъ войната на ромънскитѣ поданиця, като ще се заиматъ отъ 25 до 75 на сто отъ причиняемитѣ загуби. Обезщетението ще бжде депресивно т. е. колкото по значителна бждеза губата, толкова по малкъ ще бжде процентъ на обезщетението. Шеститѣ надъ 100.000 лева ще се обезщетятъ съ 25 на сто.

Ромънитѣ ще продаватъ имотитѣ си въ отстъпнитѣ области.

Сенатъ е гласувалъ вече, гласуваня отъ камарата законъ, отъ който се разрѣшава да се продаватъ недвижими имуществя, останали въ териториитѣ, отстъпени на централнитѣ сили въложително и България, принадежачи на малолѣтни, или които сж дадени зестра и които по принципъ сж неотчуждаеми.

ПРОДАВА СЕ Вършачна система Русинъ Прокторъ съ апаратъ за дробна слама, малко употребявана, 6/8 конски силъ, монтирана а готова за работа. Споразумение Нелкъ Абандиестъ.

ИЗЪ ЧУЖБИНА.

(Б. Т. Агенция радиотелеграма)

Въ Италия.

Дугамо. 23 августъ Органитѣ на Социно „Джорнале д'Италия“ пише по поводъ нападатѣ срѣщу Социно, че е пѣла измисляца какво между Социно и Орландо е имало разногласие по външната политика. Основана на тази политика е лондонскитѣ договори, който обезпечаватъ на Италия поддржката на Съглашенето за завладѣването на Истрия, Далмация и Валона. Кѣто иска днесъ отъ Италия да се откаже тя отъ юго-славянскитѣ земи не върви въ съгласие съ признатата политика на цѣхо-министерство; днесъ всички врагове на Австрия трѣбва най-напредъ да повлѣчатъ не приятеля. Слѣдъ окончателната побѣда, Италия, разбира се, нѣма да настоява упорито върху своитѣ полица.

Князь Радзивилъ въ Виена.

Виена. Днесъ императоритѣ прие на частна ауденция началника на държавния полицо департаментъ князь Радзивилъ и прѣдставителя на полското правителство въ Виена графъ Шведиенци. Князѣтъ и графѣтъ, както и министритѣ на външитѣ работи графъ Буринякъ, бидоха поканени на обѣдъ отъ Тѣхни Величества.

Клемансо за края на войната.

Бернъ. Клемансо се изказалъ противъ думитѣ на американския сенаторъ Левисъ, че Съглашенето трѣба да постигне тая година крайната побѣда. Войната щѣла да бжде свършена прѣди да почве новата година. Въ неутралната преса това изказание на Клемансо се сочи като позивъ къмъ Америка.

Хроника

Ромънското злодѣство. Известни сж многото злодѣства на ромънитѣ, единъ отъ които сж до слъзи потрѣснитѣ. Едно отъ тѣхъ е убийството на Котленеца дѣдо Слѣди Момчевъ (68 год.), който, заедно съ още 7 свои другари, е билъ застрѣлянъ, като прѣдварително сж били накарани да си изкопаятъ гроба. Който знае подробности по това убийство, нека стобци въ редъ на вѣстника ни.

Къмъ българска просвѣта. Опо отъ сега започнаха да приждатъ въ Тулча и Бабадагъ ученици отъ сѣлскитѣ села за запиране въ прогимназитѣ. Родителитѣ имъ заявяватъ, че ако год-ната бѣ плодородна, всички свършили IV-отдѣление щѣли да постѣпятъ въ I класъ. Забѣлзва се силно желание, както въ младежта, тѣй и у родителитѣ имъ къмъ българската просвѣта.

Учителскитѣ персоналъ въ Тулчанския окръгъ. Въ Тулчанския окръгъ дѣната се обучаватъ отъ 115 учители и 13 учителки, отъ които 11 сж бивши р. мѣнски учители.

Гимназиални класове въ Добричъ. Добричани възнамѣряватъ да откриятъ 2-ий гим. кл. На това тѣхно желание, министерството е отговорило задоволително.

Прѣхраната. Отъ нѣколъ мѣста патитѣ: гому е възложена грижата за прѣхраната въ Северна Добруджа. По тоя поводъ, съобщаваме, че чл. 1 отъ устава на комитѣта за ст. грижи въ Тулча гласи: „Комитѣта се именува: комитѣта за стопански грижи и прѣхрана за населението въ Тулча. Той ще има и клонове въ околнитѣ центрове и другатѣ, ако има нужда. А чл. 4 гласи: „Комитѣта ще образува отъ частни лица, д-бри граждани, които грѣдлагатъ услугитѣ и срѣдствата си, за да поддѣмнатъ на населението. Тѣ се считатъ милитаризирани, когато служатъ по прѣхраната.“

Храни за Добруджанцитѣ. Приятно нѣ е да съобщимъ рѣшението на Дър. за С. Г. О. П. да се стпуснатъ храни на работничитѣ жетвари отъ сѣв. Добруджа. Дирекцията, въ желанието си да помогне, е издала въпросното рѣшение. За снабдяване работничитѣ съ нужното количество 170 кгр. ка лице, необходимо е бѣлѣжка отъ районния агрономъ и съгласието на Извъредна Добруджанска комисия.

Извѣстно е, че тази годишното производство въ сѣв. Добруджа не ще може да даде хвърсното сѣме и затова нѣко горѣщо поздравляваме Д. С. Г. О. П. за нейното рѣшение. Съ това тѣ улеснява респективната Дирекция и прѣхраната на нуждѣщето се население въ тѣя трудни грѣмена. Това е жертва отъ наша страна, доказателство, че ние мѣлѣмъ за родничитѣ си сѣбрата.

Опрѣдѣлени цѣни. Опрѣдѣлени сж цѣнитѣ на сѣлскитѣ продукти отъ страна на Дирекцията по прѣхраната: саултъ 200

миризма 80 лв. 100 кгр. паревично брашно тѣкъ рандеманъ съ 90 на сто брашно 90 лв. 100 кг., паревична ерма 84 лв. кгр. еравно мелницата въ сехото.

Изземането. Изземателнитѣ команди въ Южна Добруджа сж почнали трѣбаво своята работа. Начело на сѣвр.-бирницитѣ, комиситѣ обикалятъ селата. Изземането върви успѣшно и благоприятно за селанитѣ, които сж почти доволни. За сега се собира сѣмница и жито, а освѣомъ малко овесъ и четемия.

Въкъ „Добриско Слово“ се научава, че величката 600-тѣхъ годишната реколта въ Балчишка об., слѣдъ като се остави нужното количество на стопанитѣ, е прѣдполагамъ да възлѣзо отъ 3—4 милиона ектрама.

Срокотъ върху възбраното на млѣнитѣ продукти е до 25 того. Слѣдъ тая дѣто възбраната не се вдигне и производството на млѣчни продукти за лична сѣмѣка не стане по паредби отъ Министерството на земледѣието. Комитѣтитѣ за С. Г. О. П. могатъ да разрешаватъ на мандражитѣ да р-бтатъ млѣчни продукти за своя сѣмѣтка.

Официалното зивне на руската съвѣтска република е червеното знаме, дѣто двѣ жѣти отъ колкото широко. На горния жѣтъ на червеното поле има единъ правоъгълникъ съ златни букви: Р. С. Ф. С. Р. (Руска съвѣтска федеративна социал. република).

Изгубено дѣто Тарон се забгналото 12 годишно момче, Илия, синъ на Кестадѣвъ Ил. Пенчевъ, отъ Бабадагъ. Който съобща мѣстото на прѣбиванието му, ще получи прѣлично възнаграждение. Отгачителни бѣлѣзи: обуюто въ черни панталони, съ сѣске (антерия) червенъ калѣкъ, аба (амургуки) и небуто. Казватъ, забгнало е по направление къмъ южна Добруджа.

БЪЛГАРЧЕ Год. II, № 1-11

Издѣно отъ печатъ и се разирача на абонатитѣ. Чрѣзъ избраното одѣржавие г. г. учителскитѣ въ Добруджа ще улеснятъ своята национална задача, да възбудятъ въ шитѣтъ у дѣцѣта чувство на привѣрзаностъ и обичъ къмъ общото отечество—България.

— Цѣна 5 лева съ календарче. — Покази се изпращатъ. — 2-4 Адресъ: Софя; п. л. Ч. - Джамия, №6.

Обявление.

Управленето наследството на Н. Хр. Ючормански—Варна, извѣстия за знания, че бившия счетоводителъ въ контората на Наслѣдничитѣ на Н. Хр. Ючормански—Руся Нейчевъ отъ 20 юлий т. г. е освободенъ отъ длъжността си като счетоводителъ при сѣщата контора. — 2-2

КУПУВАМЪ Велоспедни гуми, велотѣлъ и лѣпало. Сливенъ—Балчикъ

Библиотека „ДОБРУДЖА“, издания на народоспомагателния фондъ „ДОБРУДЖА“.

Издѣли сж до сега слѣднитѣ книги отъ библиотека „Добруджа“:

- № 1 Историческитѣ права на България върху Добруджа отъ М. Г. Марковъ 2-00л.
- № 2 Добруджа и нашето възрѣждане (културно-исторически издирвания) отъ Ст. Чилишировъ . . . 5-00л.
- № 3 Кюстенджанското пристанище отъ Дръ Пеняковъ . . . 1-50л.
- № 4 Мемоаръ отъ Центр. Добр. Съвѣтъ 1-50л.
- № 5 Ромънскитѣ местности надъ отвлѣченитѣ добруджанци въ Молдова, подъ уредбата на Драгомиръ Пачовъ и Д. В. Кацевъ . . . 2-20л.
- № 6 Стари и нови паметници въ Добруджа, (художествено-етнографиченъ етюдъ) отъ Ив. Епчевъ Видю 12-00л.
- № 7 Стефанъ Нараджа (животисени бѣлѣжни) отъ Ст. Чилишировъ . . . 2-00л.

Други издания на фонда:
По третѣ-картина на СТ. КАРАДЖА и 2-50л.
Картина Св. св. ВИРИЛЪ и МЕТОДИИ по оригинала на художника Ив. Епчевъ-Видю . . . д. 6-00л.

Порѣчки за книгитѣ отъ библиотеката и другитѣ ѝ издания се отправятъ до управленето на Народоспомагателния фондъ „Добруджа“, ул. „Гурко“ № 16—Софя, тел. фолъ 368 или до дружество „Киминия“ ул. „Василь Левски“—Софя, телефонъ 162.

Въ Бабадагъ при книжарницата на фонда „Добруджа“.

Въ България при всички книжарници.
Добруджанската организация въ Офисъ се помещава ул. „Гурко“